

Tamil Heritage Foundation

தமிழ் மரபு அறக்கட்டளை

Electronic preservation of Tamil heritage materials

e-Book series

an international NGO initiative to digitize old Tamil books and palm leaf manuscripts

visit <http://www.tamilheritage.org>

தமிழ் ஓலைச்சுவடிகள், நூல் பாதுகாப்பு.

பாதுகாப்பற்ற நிலையில், மறுபதிப்பு காணாத பழைய நூல்கள், ஓலைச்சுவடிகள் போன்ற தமிழ் முதுசொட்களை மின்பதிப்பாக்கி தமிழ் வளத்தை நிரந்தரமாக்கும் ஒரு சர்வதேச தன்னார்வ முயற்சி.

மேலும் அறிய: <http://www.tamilheritage.org>

முதுசொட்கள் முத்திரை
தமிழ்ப்பாதுகாப்பின் அக்கறை

Reprint from "Kalaimagal."

பாலைப்பழம்

மகாமகோபாத்தியாய டாக்டர் உ. வே. சாமிநாதையர்

மகாவித்துவான் ஸ்ரீ மீனாட்சிசுந்தரம் பிள்ளையவர்களிடம் நான் பாடங்கேட்டுக் கொண்டிருந்த காலத்தில் அப்புலவர் பெருமான் அவ்வப்போது இயற்றிவந்த நூல்களின் அமைப்பையும் அவற்றில் அநாயாசமாக அவர் கற்பனைகளை இயைக்கும் ஆற்றலையும் அறிந்து மகிழ்ந்து வருவேன். நினைத்த மாத்திரத்தில் நினைத்த கருத்துக்களைச் சுவைபட அமைக்கும் அவருடைய கவித்துவ சக்தியைப்பற்றித் தனியே இங்கே எழுதுவது மிகை.

வெள்ளம் புரண்டு செல்லும்போது ஒரு பேராறு அங்கங்கே உள்ள பொருள்களையும் அடித்துத் தனக்குள் அடக்கிக்கொண்டு ஓடுவதுபோல அப்புலவர்பிரான் அவ்வப்போது கேட்கும் செய்திகளையும் அறுபவிக்கும் அறுபவங்களையும் காணும் காட்சிகளையும் அவருடைய கவிதையிலே அமைத்துவிடுவார். இதனை நான் பல நிகழ்ச்சிகளால் உணர்ந்திருக்கிறேன்.

1873-ஆம் வருஷம் திருப்பெருந்துறைப் புராணத்தை அவர் இயற்றி அரங்கேற்றினார். அந்நூல் இயற்றப்பட்டுவந்த காலத்திலும் அரங்கேற்றிய காலத்திலும் நான் அவர்களுடன் இருந்து வந்தேன். பட்டிச்சரத்தில் அப்புராணத்தின் முற்பகுதிகள் இயற்றப்பட்டன. அவ்வூரிலிருந்த ஆறுமுகத்தா பிள்ளை யென்னும் செல்வர் பிள்ளையவர்களை ஆதரித்து வந்தார்.

பிள்ளையவர்கள் செய்யுள் இயற்றுவதற்குத் தனி இடம் காலம், தனிமை இவை வேண்டுவதில்லை. எந்த இடத்திலும் எந்தக் காலத்திலும் எத்தனை பேர்கள் இருந்தாலும் அவருடைய

கவிதை வெள்ளம் பெருகிக்கொண்டே இருக்கும். கோயிலில் சிற்பவேலை செய்யும் சிற்பியும் சித்திரகாரனுங் கூடச் சில சமயங்களில் தங்கள் வித்தகத் தொழிலை மறைவில் இயற்றுவார்கள். அப்புலவர்பிரானோ தம் கவிதைச் சிற்பத்தைக் காலம் இடம் என்னும் வரையறையின்றியே அடைந்துவந்தார்.

திருப்பெருந்துறைப் புராணச் செய்யுட்களிற் சில ஆறு முகத்தாபிள்ளையின் வீட்டில் இருந்த காலத்தில் செய்யப்பட்டன. ஆறுமுகத்தாபிள்ளைக்கு மேலைப்பழையாறை என்னும் ஊரில் ஒரு சவுகண்டி இருந்தது. அங்கே விலாசாயங்கனிப்போய் நாங்கள் தங்குவதுண்டு. மாலேக்காலத்தில் குளிர்ந்த காற்று வீசும்போது பிள்ளையவர்கள் செய்யுட்களை இடைவிடாமற் சொல்லிக் கொண்டே வருவார். நான் ஏட்டில் எழுதிவருவேன். அவ்வூரிலுள்ள திருமலை ராயன் ஆற்றங்கரையின் வடபால் ஓர் அரசமரம் இருந்தது. அதன் கீழே மேடையொன்று உண்டு. அந்த மேடையில் இருந்து பலசெய்யுட்களை அக்கவிஞர் சொல்லியிருக்கிறார். சில சமயங்கள் பட்டிச்சரக் கோயிலிலும் திருச்சத்திமுற்றக் கோயிலிலும் கோபுரவாயிலின் இடைகழித்திண்ணைகளிலே இருந்த போது பல செய்யுட்கள் அவரிடமிருந்து வெளிப்பட்டன.

ஒருநாள் பிற்பகலில் பட்டிச்சரம் ஸ்ரீதேனுபுரேசர் கோயிலில், முதற் பிராகாரத்தில் இரண்டாவது கோபுரவாயிலில் உட்கார்ந்திருந்தோம். மெல்லெனக் காற்று வீசியது. மனம் மிகத் தெளிவாக இருந்தது. குளிர்ந்த நிழலில் ஜனக்கூட்டமில்லாத இடத்தில் இருந்த அப்போது பிள்ளையவர்கள் திருப்பெருந்துறைப் புராணத்தில் சில பகுதிகளை இயற்றத் தொடங்கினார். நான் ஏட்டை எடுத்துவைத்துக்கொண்டேன்.

திருநாட்டுப்படலத்தில் பாலேநிலத்தின் வருணனை வரும் இடம். குளிர்ந்த இடத்தில் குளிர்ச்சியாக உள்ள நேரத்தில் வெம்மையான பாலேநிலவருணனை பாடப்பெற்றது. கடவுளின் சிருஷ்டியாகிய பாலேநிலம் வெம்மையாகத்தான் இருக்கிறது. ஆனால் கவிஞரது சிருஷ்டியாகிய பாலேநிலம் நமக்குக் குளிர்ச்சியாகவும் இனிமை தருவதாகவும் உள்ளது. கடவுள் படைப்பாளியான பாலையை நாம் நினைக்கவும் அஞ்சுவோம்; அதிலே செல்லுதற்படி மனம் நடுங்கும்; கவிஞர் படைக்கும் பாலையிலோ நாம் பல முறை சொன்று சென்று இனிமை காண்போம். கம்பராமாயணத்தில் 'சுருதினை வேம் உள்ளமும்' என்று பாலேவனத்தைக் கம்பர் எழுதியிருக்கிறார்; அவ்வருணனையைப் படிக்கும் நமக்கு உள்ளின் உள்ளம் இனிமையாயே அடைகின்றது.

பிள்ளையவர்கள் பாலை வருணனைபைத் தொடங்கினர்; அது 'நினைப்பினுஞ் சுகம் விறல்' உடையதென்று ஆரம்பித்தார். பாலை நிலத்தை அவர் தம் உள்ளத்திலே சிருஷ்டித்துக் கொண்டார்.

“அங்கங்கே ஈந்தின் இலையினால் வேயந்தீ சிறுகிற குடிசைகள் காணப்படும். அவற்றில் மறந்தியையும் மறவர்களும் வாழ்வார்கள். மறவர்கள் தூக்கையை வழிபட்டு உடல்வலியை மிகுதியாகப் பெறுவார்கள். அவர்கள் பாலைநிலத்திலே வாழ்ந்தாலும் குறிஞ்சி, முள்ளை, மருதம், நெய்தல் என்ற மற்ற நிலங்களில் உள்ள பொருள்களும் அவர்களிடம் இருக்கும். பாலைநிலவழியே செல்லுபவர்களைக் கொள்ளையிட்டு அவர்கள் சம்பாதித்தவை அவை. அங்கே சிறிய கற்களை உண்டு வாழும் தூதுணம்புழுக்கள் மிக உயரத்திலே பறக்கும். அவற்றைக் கண்டு மறவர்களிப்பர். அவர்கள் வழிப்பறி செய்யும் கொடுமைபான இயல்பினரானாலும் சில சமயங்களிலே உபகாரம் செய்வதும் உண்டு. அங்கே விளையும் கர்ச்சூர்ப்பழத்தையும் நெல்லிக்காயையும் வருவோருக்கு அளிப்பர். பாதிரி மரங்கள் பல அந்நிலத்தில் வளரும்.”

இத்தகைய கருத்துக்களை அமைத்துச் செய்யுட்களை இயற்றி வந்தார் கவித்தலைவர். நான் இடையிடையே சில விஷயங்களைக் கேட்பேன். அவர் விவக்கமாத விடைகூறுவார். அவருடைய கவிதை மேலும் பெருகலாற்றின:

“பாலை நிலத்தில் வேயப்பயிர்களை நழைத்து வளர்த்தன. அவை தென்னாண்டைக் கழக்கும் பாண்டியன் தம்மலரை அணிவதைப்பற்றிப் பெருமையடைந்து பாந்நிருந்தன. அன்றியும் முன்பு வரகுணபாண்டியர் நிருஷ்டைமருதூரில் தம் பழத்தைக் கண்டு சிவலிங்கத்தில் நிலைவைப்பெற்று மகிழ்ந்ததை உணர்ந்து தம்கிளைகளிற் பல கவிதைத் தாங்கின.”

இவ்வாறு கவிஞர் சுற்பனையை அமைத்தார். பிறகு அகப் பொருட் செய்திகள் வந்தன: “தம் தலைவரைப் பிரிந்து அவ்வழியே சில தலைவர்கள் செல்வார்கள். பெண்பருந்து வெயிலால் வெப்பமுற்றும் அன்புறுவதை அறிந்து வருந்திய ஆண்பருந்து அதன் மீது தம் நிறகை விரித்து நிழல் செய்வதைக் கண்டு, அவ்வாண்பருந்து பெண்ணின்பால் வைத்த அன்பின் மிகுதியை நினைந்து விரிந்து, ‘நாம் நம் காதலியரைத் துறந்து வந்தோமே! இப்பறவைக்குள்ள அன்பு நமக்கு இலதாயிற்றே!’ என்று நாணமுற்று, மேலும் செல்வதை அத்தலைவர்கள் ஒழிவார்கள். சில மகளிர் தம் சுற்றத்தினரை நீத்துவிட்டுத் தம் காதலருடன் அந்நிலத்தின் வழியே செல்வார்கள். அவர்கள் பாலை நில வெம்

மையால் துன்புறுவார்கள். அப்போது அங்கே வளர்ந்துள்ள கோங்கிலவமரங்கள் வெடித்த காய்களினின்றும் பஞ்சை உதிர்த்து அவர்களுடைய மெல்லடியின் வருத்தத்தை நீக்கும். சுற்றும் பல வெம்மை நிறைந்த பொருள்கள் உள்ள பாலையில் அக்கோங்கிலவு நிற்பல் அர்க்கரே நிரம்பினாமும் இலங்கையில் விபிஷணன் இருந்ததை ஓதும்”

இங்ஙனம் பாலை நிலத்திலுள்ள வேம்பு, கோங்கு என்னும் மரங்களைப்பற்றிய செய்திகள் வெளிவந்த பின்னர் அக்கவிஞர் அந்நிலத்துக்குப் பெயரளித்த பாலை மரத்தைப்பற்றி எண்ணலானார்.

“பாலைமரத்தை நீர் பார்த்திருக்கிறீரா?” என்று ஆசிரியர் என்னைக் கேட்டார்.

“ஆம், பார்த்திருக்கிறேன்; அதன் பழத்தைக்கூடச் சிறு பிராயத்தில் உண்டிருக்கிறேன்” என்றேன்.

“பழம் ருசியாக இருக்குமா?” என்று அவர் கேட்டார்.

“தித்திப்பாக இருக்கும். அதில் ஒரு வகையான பசை உண்டு. அதலை, பழத்தைத் தின்றால் உதவி ஒட்டிக்கொள்ளும்” என்றேன் நான்.

பிள்ளையவர்களுடைய முகம் மலர்ந்தது. அவர் என்னிடம் கேட்ட விஷயத்தைச் ‘சுடச்சுட’ உபயோகித்துக்கொள்ள எண்ணினார். நான் இளம்பிராயத்தில் விதியிலே விலைக்கு விற்ற பாலைப் பழத்தை நெல்லைக் கொடுத்து வாங்கி உண்டதாண்டு. அப்பொழுது பெற்ற அநுபவத்தையே நான் சொன்னேன். என்முலமாக அறிந்த அந்தச் செய்தியை அவர் தம் கவிதையிலே பொருத்தி விட்டார்:

“நம்முடைய பெயரை இந்த நிலம் அடைந்ததென்ற மகிழ்ச்சியால் அந்நிலத்தில் பாலை மரங்கள் மிகுதியாக வளர்ந்து பழுத்தன. அங்கே சென்று அம்மரத்தின் பழத்தை உண்டால் இனிமை மிகுதியினால் அது வாயினின்றும் வெளிப்படாது. உண்டோருடைய இதழ்கள் அதனை வெளிவிடாமல் பொருந்திக்கொள்ளும்” என்ற கருத்தையமைத்து,

“ஒங்கு நம்பெயர் இந்நிலம் உற்றதென் றறந்து
வீங்கு பாலைகள் ஆவயிற் பழுப்பன மேன்மேல்
ஆங்கு மேலியக் கனியுணின் வெளிப்படா ததரம்
நீங்கு ருமலோட் டத்தொடும் பொருந்துதல் நிசமே”

[உறந்து - மிகுதியாகி; அதரம் - கீழுதலி; ஓட்டம் - மேலுதலி.]

என்ற செய்யுள் அவர் வாக்கிலிருந்து எழுந்தது. அதைக் கேட்டதும் எனக்கு மிக்க மகிழ்ச்சி உண்டாயிற்று. நான் பாலைப்பழத்தை

உண்டகாலத்தில் சிறிதளவே இனிமை உண்டாயிருக்கும். இந்தப் பாட்டைக் கேட்டபோதோ அளவற்ற இனிமையை அனுபவித்தேன். ஒருவகையான பெருமிதங்கூட என் உள்ளத்தில் எழுந்தது; 'நாம் சொன்ன விஷயமும் இப்புலவர் பிரானது அங்கீகாரத்தைப் பெற்று இலக்கியத்தில் இடம்பெற்றது' என்ற திருப்தி தோன்றியது; அந்தப் பாலைநில வருணனை முழுவதையும் நானே பாடியிருந்தால் எவ்வளவு சந்தோஷம் உண்டாகுமோ அவ்வளவு சந்தோஷம் எனக்கு உண்டாயிற்று.

திருப்பெருந்துறைப் புராணத்திலே இவ்வாறு ஒட்டிக் கொண்ட பாலைப் பழம் எனக்கு என் இளம்பிராயத்தையும் பிள்ளையவர்களோடு பழகிய காலத்தையும் ஒருங்கே நினைப்பூட்டி நிற்கின்றது.

Tamil Heritage Foundation
தமிழ் மரபு அறக்கட்டளை

Electronic preservation of Tamil heritage materials
e-Book series
an international NGO initiative to digitize old Tamil books
and palm leaf manuscripts
visit <http://www.tamilheritage.org>

தமிழ் ஓலைச்சுவடிகள், நூல் பாதுகாப்பு.

பாதுகாப்பற்ற நிலையில், மறுபதிப்பு காணாத பழைய நூல்கள், ஓலைச்சுவடிகள் போன்ற தமிழ் முதுசொற்களை மின்பதிப்பாக்கி தமிழ் வளத்தை நிரந்தரமாக்கும் ஒரு சர்வதேச தன்னார்வ முயற்சி.

மேலும் அறிய: <http://www.tamilheritage.org>

முதுசொல் முத்திரை
தமிழ்ப்பாதுகாப்பின் அக்கறை